

Tùy bút
Chủ đề: LS Hải
Tác giả: Điệp Mỹ Linh

NHỮNG NGÀY VUI XƯA *Để tưởng nhớ Luật sư Nguyễn Ngọc Hải*

Luật sư Nguyễn Ngọc Hải và Điệp Mỹ Linh
trong đêm ra mắt tác phẩm Bước Chân Non
tại Hyatt Regency Houston West

Nhận được email của anh Đỗ Kim Bảng – cựu sĩ quan Hải Quân Việt Nam Cộng Hòa – báo tin luật sư Nguyễn Ngọc Hải qua đời, tôi ngồi bất động!

Trong nỗi ngậm ngùi, tôi tưởng như có thể thấy lại được hình ảnh anh Hải với *Acoustic Guitar* và giọng hát nồng nàn trong những ca khúc mang tình tự dân tộc. Đôi khi anh Hải cùng luật sư Nguyễn Tiến Đạt song ca những ca khúc vui tươi mà ban AVT đã một thời chinh phục khán thính giả của Sài Gòn “xưa”.

Những ngày vui xưa của nhóm người Việt Nam tỵ nạn cộng sản tại Houston là thời điểm cuối thập niên 70 đến cuối thập niên 80.

Tôi không nhớ bắt đầu từ lúc nào/tại nhà ai và vị nào là nhân vật khởi xướng những buổi họp mặt cuối tuần. Tôi chỉ nhớ những buổi sinh hoạt văn nghệ đầu tiên mà tôi tham dự, được tổ chức tại nhà anh chị Hải, có thức ăn ngon và văn nghệ “cây nhà lá vườn”. Anh chị Hải dành một phòng riêng, trên lầu, được trang trí như một hý viện thu hẹp; chỉ dành cho nam nữ nghệ sĩ không chuyên nghiệp tại Houston “trình diễn”.

Hầu như trong các buổi “trình diễn” chỉ có anh Hải – đàn *Acoustic Guitar/Keyboard* – và luật sư Nguyễn Tiến Đạt, đàn *Acoustic Guitar*, là hai nhân vật chính; còn những nghệ sĩ không chuyên nghiệp khác, chỉ khi nào được yêu cầu mới dám cầm micro. Sau khi cầm micro, người hát chỉ cần cho anh Hải biết “tông” và nhịp của bản nhạc là anh Hải đệm *Guitar* để vị đó hát.

Chỉ một thời gian sau, tôi không nhớ ai đề nghị hoặc lý do nào, những buổi trình diễn văn nghệ “bỏ túi” được luân lưu trong nhóm nghệ sĩ không chuyên nghiệp. Tôi chỉ nhớ, dường như nơi đầu tiên, sau khi nhóm nghệ sĩ không chuyên nghiệp rời tư thất của anh chị Hải là căn phòng trên lầu của phòng mạch bác sĩ Nguyễn Đình Phùng; về sau, các buổi họp mặt được dời về tư thất của bác sĩ Nguyễn Đình Phùng và nhà văn Mặc Bích; tư thất của bác sĩ Bửu Châu và dược sĩ Hạnh Phước; tư thất của bác sĩ và bà Chu Bá Bằng; tư thất của bác sĩ và bà Trần Văn Thuận; tư thất của cựu Hải Quân trung tá Hồ Quang Minh và Điệp Mỹ Linh; và vài địa điểm khác mà tôi không thể nhớ được.

Thời điểm đó chưa có nhiều tiệm ăn hoặc chợ Việt Nam; chỉ có chợ Tàu dưới *Downtown* mà cũng chẳng có nhiều thực phẩm Á Đông; do đó, mỗi khi họp mặt tại nhà ai thì “bà chủ nhà” phải nấu thức ăn đãi bạn hữu chứ không thể đặt mua như bây giờ. Riêng tôi, phải đến tư thất của tiến sĩ kiêm nhà thơ Huy Lục Bùi Tiến Khôi để nhờ phu nhân của nhà thơ chỉ cách đúc bánh cuốn.

Trong những buổi họp mặt cuối tuần, luật sư Nguyễn Ngọc Hải đàn *Acoustic Guitar*, bác sĩ Nguyễn Đình Phùng hoặc bác sĩ Bửu Châu đàn Keyboard cho “ca sĩ” hát. Chị Hoàng Nga – phu nhân của nhà sĩ Trần Nam Hải và cũng là cháu gọi nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ bằng Chú – có thể được xem như giọng ca chính; vì giọng của Chị trong, ngân dài và Chị hát rất đúng nhịp. Tiếng hát của một vị nữ lưu khác, phu nhân của bác sĩ Chu Bá Bằng, cũng không kém tuyệt vời.

Nếu phu nhân của bác sĩ Chu Bá Bằng và chị Hoàng Nga có thể đại diện cho bên nữ thì bên nam anh Hải là nhân vật chính. Anh Hải – với giọng *ténor* cao vút – vừa đệm *Guitar* vừa trình bày những ca khúc rất khó hát như Vọng Ngày Xanh/Chiều Tà/Hòn Vọng Phu/Tình Quê Hương...

Riêng Điệp Mỹ Linh – vì chưa ai biết tôi từng chơi *Accordéon* – thỉnh thoảng cũng bị yêu cầu hát. Tôi thường hát những tình khúc lãng mạn và buồn.

Một hôm, muốn thay đổi không khí buổi họp mặt, anh Bửu Châu mở băng nhạc ngoại quốc và ngỏ lời: Nếu cặp nào muốn nhảy, cứ tự nhiên, mời ra “sàn nhảy”.

Chưa cặp nào dám ra “sàn nhảy” cả. Bất ngờ nghe băng nhạc phát ra điệu Valse quen thuộc, tôi lặng người; vì dòng nhạc đang ray rứt hồn tôi! Giữa khi đang bị niềm xúc động dâng đầy, tôi nghe giọng Huế:

– Răng chị Điệp Mỹ Linh buồn dữ rứa?

Giật mình, nhận ra anh Bửu Châu, tôi lúng túng đáp:

– Dạ... dạ... thưa anh, nghe nhạc khúc *Étoile des Neiges* em... chịu không được!

– Tại răng rứa?

Tôi im lặng, không thể giải thích. Anh Bửu Châu nhìn Minh, như ngầm hỏi. Minh đáp:

– Bài này hồi xưa bà xã của Minh thường đàn; bây giờ nghe lại bà ấy bị xúc động!

– Rứa chị Điệp Mỹ Linh chơi đàn chi?

– *Accordéon*.

Anh Bửu Châu reo lên:

– Ui chao! Rứa thì mời chị đàn cho vui.

Minh đáp không thật:

– Năm 1975, rời Sài Gòn gấp quá, chúng tôi không thể đem theo cây đàn.

Không ngờ bác sĩ Hồ Vương Minh đứng cạnh, đề nghị:

– Con tôi học *Accordéon*. Nhà tôi gần đây. Tôi về đem *Accordéon* tới, chị Diệp Mỹ Linh đàn, nha!

Khi anh Hồ Vương Minh đem *Accordéon* đến, tôi nhờ anh để ngoài sân sau, cạnh hồ bơi. Nơi đây vắng người, tôi đàn lại xem tôi còn nhớ được bao nhiêu phần trăm – trước khi tôi đàn cho bạn hữu cùng nghe.

Không ngờ, sau khi tôi đem *Accordéon* vào lại phòng khách, anh Bửu Châu và anh Hải đề nghị cả hai anh sẽ cùng tôi hợp tấu nhạc khúc *Étoile des Neiges*.

Thật tình, tôi vừa đàn vừa... run; vì bỏ đàn lâu quá tôi cứ ngại sẽ bị lỗi nhịp. Và tôi không chắc là tôi có thể nhớ trọn bài. Thế mà mọi việc đều êm xuôi.

Năm 1987, tôi ra mắt tập truyện Bước Chân Non tại Hyatt Regency Houston West, góc đường Highway 6 và I-10. Tôi nhờ anh Hải phụ trách phần văn nghệ.

Buổi ra mắt tác phẩm Bước Chân Non được tổ chức tại phòng khánh tiết chính của Hyatt Regency và được đặt dưới sự “điều động” của tiến sĩ Dương Đức Nhựt – cựu giáo sư đại học Văn Khoa Sài Gòn – và sự giới thiệu của các diễn giả như: Luật sư Dương Như Nguyễn, giáo sư Luật tại *University of Denver*; nhà văn Nguyễn Văn Sâm, cựu giáo sư đại học Văn Khoa Sài Gòn; giáo sư Trần Đình Vinh, nguyên giáo sư đại học Khoa học Sài Gòn.

Trong khi quan khách ký tên lưu niệm thì tiếng Organ của anh Hải rộn ràng trong những cung đàn vui. Khi anh Hải chuyển sang tình khúc êm dịu, mọi người vừa lắng nghe vừa “nhâm nhi” bánh ngọt vừa thăm hỏi nhau. Lúc tiếng Bass của Organ trở nên dồn dập thì nhiều người cười tươi và đôi vai “lắc lắc” một cách nhẹ nhàng.

Không ngờ, sau buổi ra mắt sách của Diệp Mỹ Linh, anh Bửu Châu lâm trọng bệnh! Từ đó, các buổi họp mặt cuối tuần không còn nữa.

Trong những lần Câu Lạc Bộ Luật Khoa – do luật sư Thiện Ý Nguyễn Văn Thắng điều hành – họp mặt, không có văn nghệ, tôi chỉ thấy anh Nguyễn Ngọc Hải tham dự đôi lần. Rồi thôi!

Trong nhóm “nghệ sĩ không chuyên nghiệp”, anh Bửu Châu là người đầu tiên “bỏ cuộc chơi”. Tiếp đến là nha sĩ Trần Nam Hải; rồi cựu Hải Quân Trung tá Hồ Quang Minh; Luật sư Nguyễn Tiến Đạt... và ai nữa? Tôi không thể nhớ được!

Bây giờ, luật sư Nguyễn Ngọc Hải – người bạn văn nghệ đầy tài năng, đã một thời đem niềm vui đến cho nhóm người Việt ly hương tại thành phố Houston – cũng “ra đi”!

Mong rằng luật sư Nguyễn Ngọc Hải, bác sĩ Bửu Châu, Hải Quân trung tá Hồ Quang Minh, nha sĩ Trần Nam Hải và luật sư Nguyễn Tiến Đạt sẽ “gặp lại” nhau để cùng tiếc nhớ những ngày vui xưa!

Diệp Mỹ Linh

<https://www.diepmylinh.com>

*Nguồn: Internet eMail by **Diệp Mỹ Linh** chuyển*

*Đăng ngày Thứ Tư, August 9, 2023
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*